

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: 6S/83/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0724101296
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ina Šingliarová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:0724101296.2

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: A. B., C. XX/XXX, XXX XX D., právne zastúpený: URBÁNI & Partners s.r.o., Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO 00 151 866, v konaní o prieskume zákonnosti personálneho rozkazu žalovaného č. 129 zo dňa 25.06.2014, takto

rozhodol:

- I. Správny súd v Bratislave žalobu o d m i e t a.
- II. Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I. Predmet správneho súdneho prieskumu

1. Žalobca sa správnu žalobou zo dňa 25.08.2024 doručenu Správne mu súdu v Bratislave dňa 28.08.2024 domáhal prieskumu zákonnosti personálneho rozkazu žalovaného č. 129 zo dňa 25.06.2014 – nulitného správneho aktu (ďalej len „personálny rozkaz“), ktorým žalovaný podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov účinných ku dňu 25.06.2014 (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) prepustil žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru.

II. Priebeh administratívneho konania

2. Žalovaný vydal personálny rozkaz na základe dokazovania vykonaného v konaní, ktoré tvorilo: zvukový záznam zo systému REDAT tiesňovej linky telefónneho čísla 158, zápisnice o výsluchu viacerých osôb na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci, zápisnica o výsluchu žalobcu na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci, záznam o disciplinárnych odmenách a disciplinárnych opatreniach, fotokópie prezenčných listín z preškolení z interných predpisov súvisiacich s konaním, vyjadrenie príslušného odborového orgánu, zhodnotenie služobnej činnosti žalobcu, ako aj ďalší dokumentačný materiál, ktorý bol obsahom na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu, pričom žalovaný dospel k záveru, že žalobca svojím konaním porušil služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy žalobcu spočívalo v tom, že nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom Policajného zboru, neriadil sa zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom Policajného zboru, svoje sily a schopnosti nevynakladal na to, aby chránil práva občanov, ich bezpečnosť. Personálny rozkaz bol žalobcovi doručený dňa 26.06.2014.

3. Žalovaný podal voči personálnemu rozkazu rozklad, ktorý minister vnútra zamietol a potvrdil personálny rozkaz (ide o rozhodnutie č. p. KM-OLVS-55/2014/OPK zo dňa 10.09.2014), a to

s odôvodním, podľa ktorého v konaní nebolo zistené porušenie právnych predpisov a napadnuté rozhodnutie bolo vydané na základe presne a úplne zisteného skutočného stavu veci za súčasného dodržania príslušných ustanovení zákona a zároveň neboli zistené žiadne dôvody na zmenu alebo zrušenie rozhodnutia. Rozhodnutie o rozklade bolo žalobcovi doručené 19.09.2014.

4. Voči rozhodnutiu o rozklade podal žalobca správnu žalobu, o ktorej rozhodol Krajský súd v Bratislave dňa 15.01.2016 v konaní sp. zn. 6S/223/2014, pričom Krajský súd v Bratislave žalobu zamietol. Žalobca proti rozhodnutiu krajského súdu v zákonom ustanovenej lehote podal odvolanie, o ktorom následne rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutím sp. zn. 10Sžo/23/2016 zo dňa 19.04.2017 potvrdil rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave.

III. Správna žaloba a vyjadrenia účastníkov konania

5. Žalobca v správnej žalobe uviedol, že bol prepustený zo služobného pomeru personálnym rozkazom, no Okresný súd Zvolen rozsudkom sp. zn. 1T/116/2015 zo dňa 07.08.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici ho oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, pričom ide o ten istý skutok, ako ten, ktorý bol dôvodom jeho prepustenia. Z daného dôvodu preto považuje personálny rozkaz za nulité rozhodnutie.

6. Žalobca poukázal na to, že prepustenie zo služobného pomeru je trestnou sankciou podľa Dohovoru o základných ľudských právach a slobodách a poukazuje na význam zásady ne bis in idem.

7. Žalobca ďalej poukázal na čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, pričom uviedol, že správne orgány nevzali do úvahy oslobodzujúce rozhodnutia trestných súdov v jeho veci a nekorigovali svoje závery podľa týchto rozhodnutí.

8. Žalobca poukázal aj na znenie § 46 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z. a je toho názoru, že mal byť najprv dočasne pozbavený výkonu štátnej služby a nie prepustený, rovnako ako v prípade napríklad tzv. Čurillovcov, kde predošlý policajný prezident nerespektoval zákon, keď ponechal obvinených príslušníkov Policajného zboru v činnnej službe, keďže ich neprepustil a ani nepostavil mimo službu.

9. Žalobca napokon uviedol, že sa domáhal aj obnovy konania vo veci personálneho rozkazu, pričom jeho návrhu nebolo vyhovené, čím sa podľa neho uzatvára kruh, v ktorom sa snaží dosiahnuť zákonnosť, no štát nielenže mu nevyhovel v ničom, ale de facto jeden orgán odkazuje na druhý, a to napriek jeho nevine. Žalobca poukázal aj na to, že ochranu mu odmietli poskytnúť napriek oslobodeniu spod obžaloby: zamestnávateľ – žalovaný, správne orgány, Okresný súd Zvolen i Krajský súd v Banskej Bystrici. Nie je pritom podľa neho spravodlivé, že štát žalobcu prepustil kvôli údajnému porušeniu služobnej prísahy, ale keď vyšiel najavo opak, nevzal ho späť do štátnej služby a ani mu neposkytol náhradu.

10. Žalobca v petite navrhol zrušiť personálny rozkaz ako nulitý správny akt.

11. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 02.12.2024 rekapituloval skutkový stav veci, pričom skonštatoval, že konanie žalobcu bolo riadne preukázané zabezpečenými dôkazmi, ktoré boli zadovážené v súlade s právnymi predpismi. Žalobca v celom konaní vo veci jeho prepustenia a ani v odvolaní sám nepredložil taký dôkaz, ktorý by spochybnil objektívne zistený skutočný stav veci a vyvrátil dôvody, na základe ktorých bol v jeho prípade aplikovaný inštitút prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z.

12. Prepustenie žalobcu zo služobného pomeru je personálnym opatrením, ktoré podľa žalovaného nie je možné stotožňovať s trestnoprávnou zodpovednosťou žalobcu, a teda, ak aj bol žalobca právoplatne oslobodený spod obžaloby, táto skutočnosť nevyklučuje, že sa žalobca dopustil porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom. Posúdenie závažnosti porušenia služobnej prísahy a služobných povinností policajta je vždy predmetom správneho uváženia služobného orgánu, nejde teda o právomoc súdu a je vecou a zodpovednosťou nadriadeného, aby dôsledne posúdil konanie policajta a došiel tak k relevantnému záveru, či týmto konaním došlo k porušeniu jeho služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a či by bolo ponechanie policajta v služobnom pomere na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Svoje správne úvahy a argumenty žalovaný náležite

odôvodnil v rozhodnutí, ktoré spĺňalo všetky formálne a materiálne náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre tento typ rozhodnutia. Správnosť tohto postupu bola následne opakovane potvrdená súdnym prieskumom správnych súdov.

13. Ďalej žalovaný uviedol, že v prípade tejto správnej žaloby nebola dodržaná zákonom ustanovená lehota podľa § 181 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“). Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca smeruje svoju žalobu proti personálnemu rozkazu, ktorý bol žalobcovi doručený 26.06.2014 o 15.15 hod., je nutné konštatovať, že ide o viac ako 10 ročné zmeškanie lehoty na jej podanie.

14. Žalovaný mal ďalej za to, že predmetná žaloba bola podaná nielen oneskorene, ale že zároveň ide o duplicitnú správnu žalobu, o ktorej už bolo právoplatne správnym súdom rozhodnuté, a to rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6S 223/2014-89 zo dňa 15.01.2016 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10 Sžo/23/2016 zo dňa 19.04.2017, kde súdy totožnú žalobu žalobcu zamietli. Taktiež rovnako rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 5S 120/2018-54 zo dňa 04.06.2019, v ktorom tento súd rozhodol, že zamietla žalobu žalobcu smerujúcu voči rozhodnutiu č. SPOU-PO-PK-18/2018 zo dňa 22.05.2018 v spojitosti s rozhodnutím č. SPOU-PO6-2017/003887 zo dňa 08.11.2017, ktorým bol zamietnutý návrh na obnovu konania podaný žalobcom v súvislosti so žalobou napadnutým personálnym rozkazom.

15. Žalovaný preto navrhol správnu žalobu odmietnuť ako podanú opakovane a oneskorene alebo alternatívne zamietnuť ako nedôvodnú.

16. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného ďalej nevyjadril.

IV. Relevantná právna úprava

17. Podľa § 5 ods. 1 SSP konanie pred správnym súdom sa okrem princípov, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok a ktoré sa na konanie pred správnym súdom použijú primerane, riadi aj princípmi uvedenými v odsekoch 2 až 12.

18. Podľa čl. 17 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

19. Podľa § 5 ods. 7 SSP správny súd sám určuje poradie jednotlivých procesných úkonov tak, aby konanie pred ním bolo rýchle a hospodárne.

20. Podľa § 7 písm. a) SSP správne súdy nepreskúmajú právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená.

21. Podľa § 97 SSP ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

22. Podľa § 171 ods. 1 SSP správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

23. Podľa § 181 ods. 1 fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

24. Podľa § 181 ods. 4 SSP zmeškanie lehoty podľa odsekov 1 až 3 nemožno odpustiť.

V. Právne hodnotenie správneho súdu

25. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

26. Podstatou správneho súdnictva je teda ochrana práv fyzických a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní. Ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti poškodená, dovolala súdu ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva v konaní ide (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 14/98).

27. Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/32/2014).

28. Predtým, než správny súd pristúpi k skúmaniu zákonnosti rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy, musí skúmať, či sú na súdny prieskum splnené jeho procesné podmienky (§ 97 SSP). Ako uvádza Najvyšší súd Slovenskej republiky: „S procesným právom je úplne súladné, ak správny súd prioritne skúma prípustnosť správnej žaloby, či vôbec napadnuté rozhodnutie je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu, a až následne je úlohou správneho súdu skúmať ďalšie podmienky správneho súdneho konania, napr. či účastník konania pred právoplatnosťou správneho rozhodnutia vyčerpal riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis“ (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. augusta 2019, sp. zn. 6Sžfk/35/2018). K týmto podmienkam možno zaradiť aj skúmanie včasnosti podania správnej žaloby, existencie prekážky veci rozhodnutej a spôsobilého predmetu súdneho prieskumu.

29. Vo vzťahu k skúmaniu včasnosti podanej správnej žaloby správny súd konštatuje, že z administratívneho spisu zistil, že personálny rozkaz bol žalovanému doručený dňa 26.06.2014 a rozhodnutie o rozklade bolo žalovanému doručené dňa 19.09.2014. Z daného vyplýva, že lehota na podanie správnej žaloby žalobcovi uplynula dňa 19.11.2014, a teda žaloba podaná na správnom súde dňa 28.08.2024 je podaná po lehote. Zmeškanie lehoty na podanie správnej žaloby pritom nemožno odpustiť (§ 181 ods. 4 SSP). Na tom nič nemení ani skutočnosť, že žalobca nazval personálny rozkaz nulitným správnym aktom. Slovenský právny poriadok zásadne nulitné správne akty nepozná, pričom ak dôjde k identifikácii dôvodov, ktoré právna teória označuje za vady nulitnosti, tak takéto nulitné rozhodnutie musí byť riadne zrušené v rámci administratívneho konania, t. j. na základe opravných prostriedkov (porovnaj Košičiarová, S. Správne právo hmotné. Všeobecná časť. Plzeň : Aleš Čeněk, 2022, s. 231). V právnej praxi sa teda na nulitné rozhodnutia nahliada ako na rozhodnutia, ktoré sú nezákonné, a ktorých zrušenie (resp. vo všeobecnosti prieskum) je možné len v režime využitia opravných prostriedkov, čo možno odôvodniť tak princípom zákonnosti, keď podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, ako aj predpokladom zákonnosti rozhodnutí vydaných orgánmi verejnej moci, podľa ktorého platí, že všetky rozhodnutia sa považujú za zákonné, kým nie je preukázaný opak. Tento „opak“ sa preukazuje práve využitím opravných prostriedkov. Na zmeškaní lehoty na podanie správnej žaloby preto nič nemení ani skutočnosť, že žalobca sa v tomto prípade domáha prieskumu personálneho rozkazu (v tomto prípade ako prvostupňového rozhodnutia) tvrdiac, že ide o nulitný správny akt.

30. V tejto súvislosti správny súd zároveň konštatuje, že predmetom správneho súdneho prieskumu nie sú prvostupňové rozhodnutia, voči ktorým je prípustný opravný prostriedok v administratívnom konaní (§ 7 písm. a/ SSP), ale len rozhodnutia, ktorými bola vec právoplatne rozhodnutá po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku. Žalobca sa svojou žalobou domáhal súdneho prieskumu personálneho

rozkazu, ktorý je prvostupňovým rozhodnutím. Právoplatným rozhodnutím vo veci bolo až rozhodnutie ministra vnútra o rozklade č. KM-OLVS-55/2014/OPK zo dňa 10.09.2014. Správny súd v danom prípade nepristúpil k odstráneniu nedostatkov žaloby, a to z dôvodu aplikácie princípu procesnej ekonomie (čl. 17 CSP, § 5 ods. 7 SSP), kde vzhľadom na to, že vo veci bola celkom zjavne zmeškaná lehota na podanie správnej žaloby, ako aj prekážku veci rozhodnutej (pozri aj bod 31 odôvodnenia), by bolo nehospodárne a časovo predlžujúce vyzývať žalobcu na opravu správnej žaloby.

31. Správny súd napokon konštatuje, že personálny rozkaz už v minulosti bol predmetom správneho súdneho prieskumu, pričom žalobcova žaloba bola správnymi súdmi zamietnutá, a to rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6S 223/2014 zo dňa 15.01.2016, ktorý bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10 Sžo/23/2016 zo dňa 19.04.2017. Predmetom tohto súdneho prieskumu v uvedených súdnych konaniach je personálny rozkaz, ktorý je predmetom prieskumu aj v tomto súdnom konaní, pričom zároveň žalobca aj žalovaný sú totožné subjekty ako v konaniach pred krajským súdom a najvyšším súdom. Správny súd preto konštatuje, že v tomto konaní zároveň vznikla prekážka veci rozhodnutej.

32. Správny súd v Bratislave správnu žalobu odmietol, keďže o tej istej veci už bolo správnym súdom právoplatne rozhodnuté [§ 98 ods. 1 písm. a) SSP], bola podaná oneskorene [§ 98 ods. 1 písm. d) SSP] a je neprípustná [§ 98 ods. 1 písm. g) SSP].

33. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 171 ods. 1 SSP keďže žalobca procesne zaviniel odmietnutie žaloby, ale úspešnému žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože nezistil dôvody, na základe ktorých by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať ich náhradu.

34. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia, na Správny súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ podľa § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).